

Jonatan i Dawid – wierni przyjaciele

Werset kluczowy: „I rzekł Jonatan do Dawida: *Idź w pokoju, gdyż obaj przysięgaliśmy w imieniu Pana, mówiąc: Niech Pan będzie między mną a tobą, i między moim potomstwem a twoim potomstwem na zawsze. A on wstał i odszedł, a Jonatan poszedł do miasta*”.

1 Samuela 20:42

Wybrane fragmenty Pisma Świętego:
1 Samuela 18:1-9; 19:1-7; 20:1-42

Po kilku wiekach rządów sędziów Izrael pragnął króla, aby mógł być podobny do wszystkich innych narodów wokół niego. Bóg powiedział Mojżeszowi, że ten dzień nadejdzie, i określił wymagania wobec takiego króla (Księga Powtórzonego Prawa 17:14-20). Samuel był kluczową postacią w ustanowieniu królestwa pod rządami Saula. To właśnie Samuel powiedział później Saulowi, że jego królestwo zostanie mu odebrane z powodu nieposłuszeństwa wobec Boga i że jego następcą zostanie człowiek według serca Bożego (1 Samuela 13:13,14). To również Samuel namaścił Dawida, gdy Bóg mu nakazał: „Wstań, namaść go, bo to jest ten” (1 Samuela 16:12,13).

W wyniku tego namaszczenia duch Pański zstąpił z wielką mocą na Dawida, a jednocześnie opuścił Saula. Widząc przygnębiony stan króla, jego słudzy

posłali po Dawida, aby zagrał na lirze i przyniósł muzyczną ulgę cierpiącemu władcy. Saul docenił służbę Dawida i uczynił go swoim giermkim. 1 Samuela 16:14-23

Znaczącym skutkiem tych wydarzeń była reakcja syna Saula, Jonatana, na wielką służbę, jaką Dawid świadczył jego ojcu i narodowi izraelskiemu. „Jonatan był związany z duszą Dawida i kochał go jak własną duszę. ... Wtedy Jonatan i Dawid zawarli przymierze, ponieważ kochał go jak własną duszę”. (1 Samuela 18:1,3). Widzimy więc, jak rodzi się przyjaźń oparta na wzajemnej miłości do służby Bogu, co widać też w słowach naszego wersetu kluczowego.

Ta przyjaźń wkrótce miała zostać poddana próbie. Po pokonaniu przez Dawida armii filistyńskiej lud ogłosił: „Saul zabił tysiące, a Dawid dziesiątki tysięcy”. (1 Samuela 18:7) Saul był wściekły i zamierzał spiskować przeciwko Dawidowi. Jednak gdy Dawid wygrywał bitwę po bitwie z wrogami Izraela, Saul zdecydował się na bardziej bezpośredni sposób pozbycia się go. Poleciał swojemu synowi Jonatanowi i swoim sługom zabić Dawida. 1 Samuela 19:1

Jonatan kochał swojego ojca i jako najstarszy z czterech synów miał zostać następnym królem Izraela. Jednak jego najwyższą lojalnością był Bóg Izraela. Jak zapisano w 1 Samuela 19:4, Jonatan powiedział Saulowi, że popełnia wielki grzech, knując spisek przeciwko życiu człowieka, który wyświadczył nieocenione usługi dla swojego kraju, a którego lojalność była niezmiennie stała i oddana. Słowa Jonatana wywarły pozytywny wpływ na impulsywny umysł jego ojca. Saul zobowiązał się

przysięgą do porzucenia swoich wrogich zamiarów (1 Samuela 19:6,7). W ten sposób, dzięki interwencji Jonatana, doszło do tymczasowego pojednania, a Dawid powrócił do służby królowi i ludowi Izraela.

W powyższych wydarzeniach znajdujemy bezcenną lekcję dotyczącą budowania fundamentu miłości do naszych braci. „Nikt nie ma większej miłości od tej, gdy ktoś życie swoje oddaje za przyjaciół swoich” (J 15:13).